

2012. Szent Iván havának 3. napján

49. szám

Béke Hír

Az Angyalföldi Szent László Plébánia lapja

A tartalomról:

Liturgikus naptár • Elmélkedés • Mese • Vers •
Közös élményeink+képek • Szentek élete • Hétköznapi csodák

Liturgikus naptár**2012. június**

3. SZENTHÁROMSÁGVASÁRNAP (főünnep)
Lwanga Szt. Károly és vértanútársai
MTörv 4,32-34.39-40; Zs 32; Róm 8,14-17; Mt 28,16-20
4. h.: Szt. Quirinus-Kerény, Caracciolo Szt. Ferenc
2Pét 1,2-7; Zs 90; Mk 12,1-12
5. kedd: Szt. Bonifác
2Pét 3,12-15a.17-18; Zs 89; Mk 12,13-17
6. szerda: Szt. Norbert, Szt. Kolos
2Tim 1,1-3.6-12; Zs 122; Mk 12,18-27
8. péntek: Prágai Szt. Ágnes, Szt. Medárd
2Tim 3,10-17; Zs 118,157-168; Mk 12,35-37
9. szombat: Szt. Efrém, Szt. Primusz és Feliciánusz
2Tim 4,1-8; Zs 70; Mk 12,38-44
10. ÚRNAPJA (főünnep)
Kiv 24,3-8; Zs 115; Zsid 9,11-15; Mk 14,12-16.22-26
11. hétfő: Szt. Barnabás Apostol
ApCsel 11,21b-26; 13,1-3; Zs 97; Mt 10,7-13
13. szerda: Páduai Szt. Antal
1Kir 18,20-39; Zs 15; Mt 5,17-19
14. csütörtök Szt. Elizeus
1Kir 18,41-46; Zs 64; Mt 5,20-26
15. pént.: Jézus Szt. Szíve (főünnep), Árpádházi Boldog Jolán
Oz 11,1.3-4.8c-9; Iz 12,2-6; Ef 3,8-12.14-19; Jn 19,31-37

2012. július

1. vasárnap: Szt. Áron
Bölcs 1,13-15; 2,23-25; Zs 29; 2Kor 8,7.9.13-15; Mk 5,21-43
2. hétfő: Szűz Mária látogatása Erzsébetnél (ünnep)
Szof 3,14-18a vagy Róm 12,9-16b Iz 12,2-6 Lk 1,39-56
3. kedd: Szt. Tamás Apostol (ünnep)
Ef 2,19-22; Zs 116; Jn 20,24-29
4. szerda: Portugáliai Szt. Erzsébet, Szt. Berta
Ám 5,14-15.21-24; Zs 49; Mt 8,28-34
5. csüt.: Zaccaria Szt. Antal Mária, Athoszi Szt. Atanáz
Ám 7,10-17; Zs 18B; Mt 9,1-8
6. péntek Goretti Szt. Mária, Szt. Izaiás, Szt. Dominika
Ám 8,4-6.9-12; Zs 118,2-40.131; Mt 9,9-13
7. szombat: Szt. Willibald, Szt. Jácint
Ám 9,11-15; Zs 84; Mt 9,14-17
8. vasárnap: Szt. Aquila és Priscilla, Szt. Kilián
Ez 2,2-5; Zs 122; 2 Kor 12,7-10; Mk 6,1-6
9. hétfő Zhao Rong Szt. Ágoston és vértanútársai
Oz 2,16.17b-18.21-22; Zs 144; Mt 9,18-26
11. sze.: Szt. Benedek, Európa fővédőszentje (ünnep)
Péld 2,1-9; Zs 33; Mt 19,27-29
12. csütörtök: Gualberti Szt. János
Oz 11,1.3-4.8c-9; Zs 79; Mt 10,7-15
13. péntek: Szt. Henrik, Szt. Ezdrás
Oz 14,2-10; Zs 50; Mt 10,16-23
14. szombat: Lellisi Szt. Kamill
Iz 6,1-8; Zs 92; Mt 10,24-33
15. vas.: Szt. Bonaventúra, Szt. Vlagyimir-Elemér
Ám 7,12-15; Zs 84; Ef 1,3-14; Mk 6,7-13
16. hétfő Kármelhegyi Boldogasszony

16. szombat Szűz Mária Szíve
1Kir 19,19-21; Zs 15; Mt 5,33-37
19. kedd Szt. Romuáld apát, Szt. Gyárfás és Protáz
1Kir 21,17-29; Zs 50; Mt 5,43-48
21. csütörtök: Gonzága Szt. Alajos
Sir 48,1-14; Zs 96; Mt 6,7-15
22. péntek: Nolai Szt. Paulinus, Fisher Szt. János és Morus Szt. Tamás
2Kir 11,1-4.9-18.20; Zs 131; Mt 6,19-23
24. vas.: Keresztelő Szt. János Születése (főünnep)
Iz 49,1-6; Zs 138; ApCsel 13,22-26; Lk 1,57-66.80
25. hétfő: Aquitániai Szt. Prosper, Vercelli Szt. Vilmos, Szt. Dorottya
2Kir 17,5-8.13-15a.18; Zs 59; Mt 7,1-5
26. kedd Alexandriai Szt. Cirill, Szt. János és Pál
2Kir 19,9b-11.14-21.31-35a.36; Zs 47; Mt 7,6.12-14
27. szerda: Szt. LÁSZLÓ KIRÁLY (ünnep)
Bölcs 10,10-14; Zs 111; Mt 22,34-40
28. csütörtök: Szt. Iréneusz
2Kir 24,8-17; Zs 78; Mt 7,21-29
29. péntek: Szt. Péter és Pál Apostolok (főünnep)
ApCsel 12,1-11; Zs 33; 2Tim 4,6-8.17-18; Mt 16,13-19
30. szombat: A római egyház első Szt. vértanúi
Siral 2,2-10.14.18-19; Zs 73; Mt 8,5-17

- Iz 1,11-17; Zs 49; Mt 10,34 - 11,1*
17. k.: Szt. Zoerárd-András és Benedek zaborhegyi remeték
Iz 7,1-9; Zs 47; Mt 11,20-24
18. szerda: Szt. Hedvig, Szt. Arnold
Iz 10,5-7.13-16; Zs 93; Mt 11,25-27
20. p.: Szt. Apollináris, Antiochiai Szt. Margit, Szt. Illés
Iz 38,1-6.21-22.7-8; Iz 38,10-16; Mt 12,1-8
21. szombat: Brindisi Szt. Lőrinc
Mik 2,1-5; Zs 9B; Mt 12,14-21
22. vasárnap: Szt. Mária Magdolna
Jer 23,1-6; Zs 22; Ef 2,13-18; Mk 6,30-34
23. h.: Szt. Brigitta, Európa társvédőszentje (ünnep)
Jud 8,2-8 v; 1Tim 5,3-10; Zs 10,1-15; Mt 5,13-16
24. kedd: Árpádházi Szt. Kinga, Szt. Krisztina
Mik 7,14-15.18-20; Zs 84; Mt 12,46-50
25. szerda: Szt. Jakab Apostol (ünnep), Szt. Kristóf
2Kor 4,7-15; Zs 125; Mt 20,20-28
26. csüt.: Szt. Joákim és Szt. Anna, Magyar Mózes
Sir 44,1.10-15; Zs 131; Mt 13,16-17
27. péntek: Makhlüf Szt. Szabelliusz
Jer 3,14-17; Zs 31; Mt 13,18-23
28. szombat: Szt. I. Viktor, Szt. I. Ince pápa
Jer 7,1-11; Zs 83; Mt 13,24-30
29. vas.: Szt. Márta, Mária és Lázár, az Úr vendéglátói
2Kir 4,42-44; Zs 144; Ef 4,1-6; Jn 6,1-15
30. hétfő: Aranyszavú(Krizológ) Szt. Péter
Jer 13,1-11; MTörv 32,18-21; Mt 13,31-35
31. kedd: Loyolai Szt. Ignác
Jer 14,17-22; Zs 78; Mt 13,36-43

Bevezető

Elsősorban Szent Tamás Apostol életéről szóló cikket szeretném kiemelni a többi közül. A „Hitetlen Tamás” elnevezés, vagy a „tamáskodik” kifejezésünk jól mutatja: hite, kételyei története mélyen megérintette az embereket, vallási hovatartozástól függetlenül. Elolvassa élettörténetét, tegyük fel magunkban is a kérdést: hol az én helyem az egyházban, a keresztény közösségben, azon belül pedig itt, most, a Béke téri Szent László Plébánián? Vajon amikor mások megtapasztalják Krisztus jelenlétét a közösségi alkalmakon, a szertartásokon, a természet csendjében, a keresztúton vagy a játékos zsvajban a majálison, a templomtakarításon vagy az agapén...hol vagyok én akkor? Miért vagyok távol?

A csodálatos majálisról két beszámoló is készült. Egyiket a túrázó fiatalok közül Zsófi írta, a másikat Gyergyói Gréti, akit sokan ismerünk, nem csak mint Dávid édesanyját, újdonsült nagymamát, hanem kedves barátot, hittestvért, illetve ismerőst. Ő vendég volt ezen az alkalmon, és én meghatódva olvastam sorait, azt kívánva: bárcsak megérdemelnék ezeket az elismerő szavakat...

A riport-lavina e számunkból hóhiány miatt (-) kimaradt, de nem végleg! Templomunk énekkarát mostantól Rajkainé Magyar Katalin (mellesleg meserovattunk szerkesztője) vezeti, kívánunk neki nagyon tartalmas, eredményes működést, az Úr szolgálatában. A témáról később részletesen is írunk majd.

A szerkesztők

Elmélkedés**Szívvvel, lélekkel**

Pünkösöd ünnepén a korábbi, húsvéti elmélkedésünkhöz kapcsolódva tegyük fel a kérdést: Mi történt velünk Nagypéntek óta? Tettünk e valamit azon kívül, hogy áhítattal elfogyasztottuk a húsvéti sonkát, meglocsoltuk ismerőseinket és „letudtuk” a rokonlátogatást? Mit tettünk a feltámadt Krisztus nevében, csak az Ő kedvére, az Ő öröme? Mert Ő gondolt ránk attól fogva, hogy az Atyához ment erről a földről. Meg is ígért egy ajándékot, melyet a tanítványok érdeklődve vártak – gondolom amolyan kérdőjeles hangulatban, hiszen ők is csak emberek voltak.

És most itt a megígért ajándék: figyelmünk középpontjában a lélek áll, a bennünk lakozó isteni szikra, mely hitünk szerint isten ereje, jóra való segítsége, mely az értelmet világosítja, a szívet tisztítja, az akaratot erősíti, tehát megvilágosít, megnyugtat bátorít és boldogít.

Pünkösöd ünnepén arról kell bizonyosságot tennünk, hogy Isten lelkének vezérlése alatt állunk, és a világosság gyermekei vagyunk. Pünkösöd ünnepén ezt a bennünk lakozó belső fényt és világosságot kell megtapasztaljuk. Ez az a belső iránytű, mely segít eligazodni a jó és rossz, az igaz és hamis, a felemelő és alantas gondolatok között.

Nagypéntek fekete gyásza felett a tanítványok lelkében győzött a húsvéti öröm: az élet. Egyénenként vagy a közösségben megélt hit tapasztalata alapján a tanítványok egymást erősítették, bátorították.

Pünkösöd ünnepén nem szétszéledve látjuk a tanítványokat, nem ki-ki a maga

útját, érdekét járva kesereg egyedül. Együtt vannak a jeruzsálemi házban, és emlékeznek, imádkoznak, s közben rádöbbenek arra, hogy őket nem hallgatásra szólította a Názáreti Jézus, hanem elhívta a tanítás folytatására. Arra biztatta őket, hogy Isten országa jelenvalóságáról tegyenek bizonyosságot. Arra biztatta, hogy szóban és cselekedetben folytassák azt, amit Tőle tanultak, láttak és vele együtt tapasztaltak, hiszen így tudják igazolni Isten jelenvalóságát a világban.

Teremtő Istenünk nemcsak létrehozta ezt a világot, hanem szentlelkének jóra vezérlő ereje által gondoskodott is róla, és benne az ember életéről is. Isten lelke nélkül csak sivár anyag lennénk. Pünkösdkor azt a szüntelenül bennünket vigyázó isteni erőt ünnepeljük, mely segít olyan közösséget teremteni, amelyben az egyén – szellemi képességeinek a birtokában – Isten munkatársa lehet. Az ember Isten szentlelkének ereje által létre tudja hozni azt a munkaközösséget, amelyben a megértés és a béke uralkodik. A bennünk lakozó isteni lélek teremti meg a kapcsolatot a mi Atyánkkal és embertársainkkal. Ez a lélek tesz képessé, hogy barátokra leljünk, és barátot találjanak bennünk, s ezáltal megszűnjön az egyedüllét sivársága.

Harsogó, önzéssel telített világunkban észre kell vegyük, hogy életünk teljesebbé tétele érdekében nagyon fontos, hogy valahová vagy valakikhez tartozunk. Megnyugtató, boldog érzés, hogy valakiknek fontos vagyok, és valakik fontosak, gazdagítják életem. Szükséges, hogy legyen egy baráti közösség, egy család, egy nemzet, amelynek tagjaként tudatosan élem mindennapjaim, töltöm be küldetésemet.

Pünkösdben a tanítványok ezt a közösséget tudták létrehozni. Félretették az egyéni történetet, a hiúságot. Együtt, egy akarral voltak jelen, és teremtődött meg az a közösség, amely az imádkozásban, az apostolok tudományában, a kenyértörésében és a közösség szolgálatában állhatatos maradt. A keresztény egyház küzdelmes megpróbáltatásokkal teli két évezrede alatt mindig azok a közösségek tudtak utat mutatni, amelyek tagjait ez a pünködsi lélek hatotta át. Azok az emberek jelezték az utat, akik az értelem világosságával, a szív szeretetével és az akarat jóra való készségével felismerték Isten országa jelenvalóságát, és ennek szolgálatába tudtak állni szellemi és anyagi képességeikkel.

Ma talán leginkább a példát mutató, lélektől átizzott emberek után vágyunk. Ma arra van a legnagyobb szükségünk, hogy olyan közösségnek legyünk a tagjai, olyan közösségeket tudjunk létrehozni, ahol biztonságban, békében érezzük magunkat. Igazi közösséget: családot, munkaközösséget, nemzetet csak a bennünk lakozó isteni lélek által tudunk létrehozni. Pünkösd nem a széthúzásnak, az egymás közösségeit bántó kijelentéseknek az alkalma, hanem az ünnep lehetőség és alkalom az egymásra találásra, hogy értékeinkkel egymást kiegészítve gazdagabbá tegyük az életet.

Pünkösd ünnepén lélek által kell újrászületnünk, újratermődünk. Egyre világosabbá válik, hogy a bennünk szunnyadó lelket nemcsak az ünnep, hanem egész életünk központjává kell tenni. Hányszor visszük roskadozva a mindennapok gondjai között! Hányszor tapasztaljuk, hogy csak pislákol bennünk! Nap mint nap arról hallunk, hogy olyan embertestvérek között élünk, akikben kialudt a lélek tüze.

Mi ne ezek számát gyarapítsuk! Ha elolvassuk Gyergyói Gréti írását a majálisról, talán megértjük testvérünk tanúságtételét, lelkesedését, örömét. Igen! Ezek azok a közösségi alkalmak, amikor meg tudjuk élni mindezeket a fontos pillanatokot, amely az Egyház mindennapi élete. Az egyházat Jézus nem csak azért hozta létre, hogy út legyen az üdvösség felé, hanem életteret, életcél is adni akart a földi embernek. Köztünk járt, és saját bőrén tapasztalta, milyen az ember, ha nem ezek a fenti értékek, célok vezérlik.

Azért fontos megállnunk pünkösd ünnepén és közösen imádkoznunk Isten szentlelkének megtartó erejéért: hogy új nyelvre, új imára tanítson, oszoljon a gyarlóság és bűn sötétsége. Az emberi szívben az életkedv, és a jóság lakozzon. A nekünk adott Szentlélek által szívünkbe áradt Isten szeretete. Tetteinkkel igazolnunk kell, hogy megérintett a kettős tüzes nyelv, s képesek vagyunk úgy szólani, hogy mindenki megértsen, és lelkünkéből, életünkéből az isteni élet friss szellője áradjon.

Ámen.

Bálint Benczédi Ferenc gondolatai nyomán

Közös élményeink

Béke tér...

A szókapcsolat, mely annyi mindent felidéz nekem. Távolról sem egy helyszín a XIII kerületben, hanem egy fogalom. Isten számtalan arcának egyik neve, vagy Krisztus Titokzatos Testének egyik vonása számomra.

A Hely, ahol egy messziről és kívülről nézve csodás közösség működik.

A közösség, mely megmentette és megtartotta a fiamat Jézus Krisztus számára.

A közösség, ahol a fiam hitre és hitvesre talált és így most nagymama lehetek.

A közösség, a plébánia, melyhez furcsamód a fiam által kapcsolódhatok, pedig oly sokáig ez fordítva működött, én vittem ide-oda őt-őket, s most ő visz-hív engem-minket.

A plébánia, mely otthont ad a gitáros szentmiséknek, ahol a kisebbjeimnek mutatunk valamit az Egyházunk fiatalos és eleven arcából.

A plébánia, megannyi újjászületésünk helyszíne a szentgyónás szentsége által.

A szent tér, mely helyet adott annyi szerettünk házasságkötésének, keresztelőknek, bérmlásoknak.

A közösség, mely él és virul, mely szeretettel és hűséggel kötődik papjaihoz és plébánosához, de mégis szabad és személytől független.

A közösség, melynek hagyományai vannak, de érti az idők szavát és egyaránt ismeri a Jelenlétet és az online jelenlétet.

Ez utóbbinak köszönhetően, a Facebook-ról értesültünk arról, hogy ismét lesz Majális a Béke tériek szervezésében, a Budakeszi arborétumban. Már régóta terveztük, hogy jó lenne elmenni, de a tervek rendre elbuktak a kisfiaim húzódozása miatt. Az idén végre elszántuk magunkat, hogy nem törődve a tiltakozással, megyünk. Annyi engedményt tettünk, hogy ha négyünk közül hárman azt mondjuk, hogy haza, akkor hazamegyünk.

9 órakor kezdtünk gyülekezni a templom előtt, az idő ragyogónak ígérkezett,

és nem számított a késelem, mert már ott jó volt együtt lenni. Az indulás pillanataiban is megmutatkozott az alapos és szervezett egymásra figyelés, mindenki kapott útbaigazítást, térképet, magyarázatot, és senki sem maradt autó nélkül, aki így akart odajutni. A gyalogosabb kedvűek egy szép túrával indultak a gyönyörű helyszínre.

Az autósok érkezésével vidám és izgatott csivitelés verte fel az arborétum csendjét. Minden korosztály képviseltette magát, a még meg sem született babától a csecsemőn át a kistinik, nagytinik, fiatalok és idősek egyaránt jól érezték magukat. A bogrács alatt hamar tűz gyúlt, és a szakavatott kezek készítették az ízletes ebédet, mialatt portyáztunk egy kicsit a csodás növények között, és felfedeztük a környéket. Volt itt a szervezőknek gondja minden apró részletre, hogy legyen vécepapír, szalvéta, kávé, üdítő, víz.

Első programpontként Rajkai apuka szakavatott vezetésével érdekes előadást hallhattunk az arborétum történetéről és létesítésének céljáról, miközben tettünk egy kényelmes sétát a nap melegét kellemesen felfogó, árnyat adó, illatot árasztó fák között, és vigadtunk az ovisok medvetámadás valószínűségét fontolgató csivitelésén.

Amikor megérkeztek a túrázók is, leültünk a várva várt ebédhez, mely nem okozott csalódást, fenségesen sikerült. Senki sem maradt éhes, holott a vártnál jóval többen, mintegy százan ültünk le asztali áldást kérni. Az édesszájúak aztán mehetek gofriért a fabódécskához, jutott elég abból is mindenkinek.

Ezután kezdetét vehette a játék, volt foci, izgalmas számháború, mely az én fiaimat tökéletesen meggyőzte arról, hogy érdemes volt eljönni, és kijelentették, hogy máskor is jöhetnek. Voltak, akik tollaslabdázta, mások a gólyalábakat próbálták ki, de lehetett végre beszélgetni régi kedves ismerősökkel és barátokkal, meg ismeretlenekkel is. Ahogy én láttam, senki sem unatkozott, ám mindenki részesült a

mindenre odafigyelő, előre gondolkodó és gondoskodó, szeretettel teli szervezés áldásos gyümölcseiből.

Örömmel, élményekkel tele szívvel tértünk haza, és gazdagabbak lettünk egy békeségben együtt töltött nap emlékével.

Hála legyen érte az Istennek!

Majális túra

Az Arborétumba indulók közül minden merész vállalkozóra, akinek volt lelki ereje felkelni kedd reggel, egy kis kirándulás várt a Rajkai lányok vezetésével (nem tévedtünk el!).

A túra során fára festett titkos jeleket követtünk, és így jutottunk el Budapest mamutfenyőihöz. A legnehezebb akadály egy két méteres rozsdás vaskerítés volt,

amit a 3 évestől a 60 évesig mindenki hősiiesen megmászott. Az izgalmak után sokak számára a túra egyik legszebb része volt, hogy megérkezésünket már finom, gőzölgő pörkölttel várta a főszakács, Péter. A kirándulás nem mindenkit fárasztott ki: hosszú tollas- és focimérkőzések folytak az Arborétum különböző pontjain, majd számháborúztunk is.

A majális sikerességét is bizonyítja, hogy a végén idegen betolakodók is érkeztek a helyszínre, akiket majdnem bezártunk, de a fiúk hősiiesen elbántak velük. Szerintem nagyon jól összehozza a csapatot minden ilyen összejevetel, és most is jó volt látni, hogy ilyen sokan vagyunk Béke tériek!

Zsófi

A Jeli Arborétum

Páromat Szolnoki Vica biztatására a Kám melletti Jeli Arborétumba invitáltam.

- Drágám eljössz velem Kámba?
- Most van a filmfesztivál?
- Nem, az arborétumot megnézni.
- Nem vagyunk mi lepkék, hogy egy-két virágért röpködjünk.
- De szívem, Kámba hívlak, nem Cannes-ba, a rhododendronok virágzását néz-nénk meg, nem a színészek pompázását.
- Az más, az más. De milyen virág a rhododendron?
- Szép és nagyon sokféle virágzata, színe van. Havas szépenek is nevezik.
- Ha ilyen szép neve van, akkor feltétlenül meg akarok vele ismerkedni!

Így azután lelkesen csatlakoztunk május 26-án a kirándulni indulókhöz.

A 3 órás autótúrát követően belépve az Arborétumba lelkesen indultunk virág lesre. Az első elnyílt bokrok láttán még nagyon bíztunk benne, hogy talán beljebb még virágzónt fogunk látni, de sajnos nem így lett. Mint megtudtuk a 2-3 héttel korábban jött nagy meleg miatt itt is korábban borultak virágba a rhododendronok és bizony mi már csak a vége virágmorzsáiban gyönyörködhetünk. De GYÖNYÖRKÖDTÜNK! Még nyíltak lila, narancsszínű bokrok, csodaszép, marcipán virágra emlékeztető hófehér virágfejek és itt-ott szinte minden fajtából és színből mutatkozó még néhány virág a havas szépe bokrokon.

Megtudtuk, hogy a kert megálmodója gróf Amrózy-Migazzi István 1922-ben kezdett bele a kert kialakításába. Olyan mikroklímát hozott létre a magas fák és cserjék összeültetésével, ami kiváló élőhelyévé vált a hűvösebb régiókból, magashegységekből (pl.Észak-Amerika) származó rhododendronoknak. A Gróf 10 év munkájával 5 hektárnyi kertet ültetett be. Halála után a kert továbbépítését a Szombathelyi Erdészet végezte, más elképzelés szerint. A világ különböző éghajlatú területeiről tematikus gyűjtésben, összeültetésben találhatunk fenyőket, ciprusokat, égereket. Külön tájövezete van a Himalája, Kína, Japán, Missisipi völgye, Sziklás-hegység fa és növény társulásainak.

Az Arborétum teljes területe 106,6 hektár, de ezt nem tudtuk teljes egészében végigjárni, bár az egész napot itt töltöttük. Igen figyelmesen az idősekre, családokra, gyerekekre is gondolt az üzemeltető Erdészet. Nagyon sok pihenőpad található a sétautak mentén, játszótér, piknikező rét várja a megfáradt nézelődőket.

A hazaúton megálltunk Egervölgyben a graffiti fesztiválon kifestett házakat néztük meg és még az itt elrejtett geoládát is megkerestük.

Szép volt, jó volt! Már most tessék beírni a naptárba, hogy jövőre május 18-án megyünk. Nem hagyhatjuk ki a virágözönt! Mindenkit szeretettel várunk jövőre!

Homonnai Piroska

Hétköznapi csodák

Érdekes hírré bukkantam a minap: A 69 éves Siv Wiik és 64 éves barátjánője, Harriet Svensson az észak-svédországi Överturingból tavaly augusztus 20-án áfonyát szedni indultak a környék erdejébe. Az apró gyümölcsből egy szemet sem találtak, kíváncsiságból viszont megkocogtattak egy sziklát hegymászó csákányukkal, mire fényesen csillogó kődarabok pattantak le róla. Szakértők szerint minden idők leggazdagabb svédországi aranykészletét rejtik az ottani hegyek.

Én arra gondoltam, meg kellene kocogtatni a kedves híveket is, nem rejti-e szinte minden testvérünk a hit, az élmények, a tudás és a bizonyágtétel aranyát? Én biztos vagyok benne, hogy igen! Ezen felbuzdulva új lendületet szeretnénk adni korábbi, hasonló rovatunknak „Csodák az életemben, környezetemben” címmel. Az arany a földi gazdagságot jelenti, míg a csodák a hitet erősítik, és a reményt éltetik.

Hétköznapi csodákat keresünk, apró jeleit annak, hogy Isten kedvességével hogyan szerez örömet gyermekeinek. Kérem minden olvasónkat, bármilyen e tárgyba tartozó történetet átél, tapasztalt vagy hallott, írja meg szerkesztőségünknek.

a szerk.

Fiú ajándékba

Tavaly nyár derekán tudtuk meg, hogy idén márciusban már nagycsaládosok leszünk. Az új kisbaba jelentkezése sok kérdést vetett fel bennem a szülés helyszínét és módját illetően. Az előző gyerekek születése asszonysszemmel nézve hagyott kívánnivalót maga után...Úgy éreztem, hiába a „fogadott orvos”, ténykedésének fő szempontja nem a szülés természetes folyamatának kísérése, hanem inkább a saját sűrű időbeosztásába való besuvasztása volt. Mindkét lányom születésénél olyan hangulat uralta a szülőszobát, hogy „mit szórakozunk itt, kérem, szedje össze magát, anyuka, nyomja ki azt a gyereket, oszt kész!” Hát igen, mintha ez parancsszóra menne...! Úgy döntöttem, ilyen élményben többet nem kívánok részesülni, és hosszas kutakodás után kinéztem egy másik kórházat a következő szülés várható helyszínéül. – A „levezető” orvos pedig legyen az éppen ügyeletes! A szülést megoldom egyedül is, az ügyeletes meg úgysem siet sehová, tehát sürgetni sem fognak! –hangoztattam nagy öntudattal a kétkedő családnak. (Mert azért férfiszemmel más dolgok az igazán hangsúlyosak egy kisbaba érkezésénél: - De hát mindketten egészségesen vagytok túl rajta, mit akarsz még ezen felül??...)

Teltek-múltak a várandósság hetei, az ultrahang több alkalommal kimutatta, hogy a kislányunk szépen fejlődik, ámbár rendíthetetlenül csücsül az anyaméh-

ben. A 36. heti ellenőrzésen még mindig nem történt ebben változás, és a vizsgáló orvos megpendítette, hogy mivel most már nagyon szűkös a hely odabent, nem sok esélyt lát a megfordulásra, és emiatt a veszélyeztetett terhes kategóriába kerültünk át. Ajajj! Mi lesz így velünk? Mi lesz a háborítatlan szüléssel?? Lázás kutakodásba kezdtem a farfekvésessel kapcsolatban, és sajnos arra kellett rájönnöm, hogy ez bizony veszélyes műfajnak számít, olyannyira, hogy a legtöbb kórházban nem is engedik az ilyen babákat természetes úton világra jönni. Mindenféle házi baba-fordító praktikát is bevetettünk – hiába. A családtagok és az ismerősök elképedve néztek rám, mikor a „hogyan tovább?”-ről faggattak, hogy ragaszkodom az eredeti tervhez: ügyeletes orvos, és lesz, ami lesz...Mindenki tudott egy rémtörténetet, ami faros babával esett meg. Nagy eséllyel oxigénhiányos lesz, szellemileg sérül, csípőficamot kap, fogóval kell majd kiráncigálni, volt, akinek az ismerősénél meg is halt a kisbaba... Tehát egyértelműen császármetszésre lesz szükség, és ezt csak nem akarom egy ismeretlen ügyeletesre bízni??? Nagy a felelősség, bizony orvost kell fogadni. Mégpedig sok pénzért, jó orvost... És vajon tényleg ezen múlik minden? Sok gyötrődés és rettegés után rájöttem: itt már nem elég valami homályos bizalom, ismét egyértelműen az Úr elé kell vinnem az életemet, életünket; Őt kell faggatnom a helyes válaszokról. Nem ragaszkodhatom tovább a romantikus elképzeléseimhez, mert hiába hoztam már világra két gyermeket, mégsem állhatok a baba érkezése elé a „profik” önbizalmával: Isten az élet Ura, nem pedig én...és Ő még most is tud újat mutatni...Rá kellett jönnöm, hogy akárhogy is történnek majd az események, az Isten kezében leszünk, és „az Őt szeretőknak minden javukra válik (Róm. 8, 28)”. És hogy bárhogy is jön világra a kisbabánk, ő az Isten nagy ajándéka számunkra. És hogy az Úr nem arra vállal garanciát, hogy mindketten egészségben leszünk túl ezen az eseményen, hanem arra, hogy mindenkor velünk marad és erőt ad a feladatokhoz és a nehézségekhez. Loyolai Szent Ignác imája visszhangzott bennem nap mint nap:

Fogadd el, Uram, szabadságomat,
Fogadd egészen.

Vedd értelmemet, akaratomat
S emlékezésem.

Mindazt, amim van és ami vagyok,
Te adtad, ingyen.

Visszaadok, Uram, visszaadok
Egyszerre, mindent.

Legyen fölöttük korlátlan úr
Rendelkezésed.

Csak egyet hagyj meg ajándékokul:
Szeretnem téged.

Csak a szeretet maradjon enyém
A kegyelemmel,

S minden, de minden gazdagság enyém,
Más semmi nem kell.

Hála az Úrnak, teljes bizalommal és belső békével tudtunk végül elindulni március 19-én este a kórházba. Az ügyeletes orvos nagyon kedvesen fogadott („Fa-

ros baba? Hát ez nagyszerű! Ne aggódjon, minden rendben lesz! Simán megszüli!”), hagyott a magunk tempójában vajúdni és amikor segítségre volt szükségünk akkor nagy szakértelemmel és emberséggel tette a dolgát. Amikor kibújt a kisbaba, újabb meglepetés következett: hiszen ez a kislány fiú!!! Volt öröm, hiszen a büszke apuka nem is olyan titokban várta már, hogy trónörökös is szülessen a lányok mellé. Később a csecsemős nővérek gratuláltak nem csak a babához, hanem az orvosválasztáshoz is, hiszen –mint mondták – a doktor úr messze földön híres a faros szülések levezetésében. „Nem én választottam, ő volt az ügyeletes...” Vagyis mondhatjuk úgy, hogy az Úr választotta nekünk, hogy ismét nyilvánvalóvá legyen számunkra az Ő hatalma és gondviselő szeretete.

Szentek élete

Szent Tamás apostol

Szent Tamás apostol ünnepe a húsvéti idő kegyelmeire emlékeztet, hisz apostolként életének legmeghatározóbb eseménye a Feltámadott Krisztussal való személyes találkozás volt. Életéről annyit tudunk bizonyosan, amennyit az evangéliumokban olvasunk róla. A tizenkettő közé tartozott.

Az Egyház szent hagyománya, az apokrif iratok jóval több támpontot adnak életével és küldetésével kapcsolatban.

Tomás apostol, a „hitetlen” a bibliai 12 apostol egyike, ő volt az, aki Jézus sebeit megtapasztalando, ujjait a sebeibe tette, innen elnevezése: Hitetlen Tamás. Neve az arámi Taumá / Tóma-ból ered, ami „ikrek”-et jelent.

Apokrif evangéliumok szerint Mária mennybemenetelének hírére ugyancsak kételkedett, és jelet kért az Úrtól biznysággéppen, amit meg is kapott egy, az égből lehulló öv formájában. Innen is eredeztetik „ikrek” elnevezését:

„Aki kétszer kételkedett”.

III. századi apokrif irat a Tamás cselekedetei, ami az apostol későbbi életét meséli el. Ebben Pümkösd után megjelent neki az Úr, és Indiába küldte őt. Küldetése szerint a pártus király, Gondofer (uralkodott Kr. u. 21-47) palotáját kellett felépítenie. Így is tett, csodálatos palotát épített, és a munkájáért kapott pénzt szétosztotta a szegények között, sőt, prédikált is, hatalmas tömegeknek. Innen továbbvándorolt, ahol folytatta apostoli tevékenységét, csodákat is tett. A király elfogatta, és egy főpapja leszúrta. Holttestét a megtérített keresztények tisztességgel eltemették.

A legenda szerint indiai nyughelye egy hegyen van, amit a Paradicsom vize vesz körül. A hegyen templom áll, annak oltárán ezüst szekrény, előtte örökké égő lámpás. A szekrényben nyugszik Tamás holtteste. Holttestét 230 körül Szíriába, Edessza (Úrfa) városába vitték, és ott temették el.

Szent Tamás talán legismertebb emlékhelye a ceyloni Sri Pada-csúcs, ahova minden évben ezrével járnak a zarándokok. A bevándorolt portugálok hagyománya szerint Tamás, mennybemenetele előtt ott lépett utoljára a Földre.

Attribútumai: öv, mérőléc, és tör vagy lándzsa, amivel leszúrták.

Szent Tamás ünnepnapja július 3., ami relikviái Szíriából való hazahozatalának

napja. Rómában a 9. században december 21-ére tették az ünnepét. 1969-ben annak érdekében, hogy a decemberi ünneplés ne törje meg Advent utolsó hetét, visszahelyezték július 3-ára. A keleti egyház július 8-án ünnepli.

Tomás Indiában végzett apostoli tevékenysége révén a dél-indiai keresztények az úgynevezett szíriai irányzatot követik, aminek két ága alakult ki: a keleti (káldeus) és a nyugati (antiochiai) kereszténység. Az általa alapított egyik legnagyobb mai egyház neve a szír-malabár katolikus egyház.

Visszatérve az Evangéliumhoz, engedjük most egy kicsit szabadjára a gondolatainkat: Hogyan történhetett, hogy akkor, amikor mindenki más együtt volt az Úr Jézus kérése szerint, Tamás mégis valami oknál fogva húsvét vasárnap este, amikor Jézus megjelent a tanítványoknak nem volt ott az utolsó vacsora termében. Egyéni elfoglaltság, vagy más érdek tarthatta távol? Az evangélium nem szól erről. Mindenképp kívül maradt. Eltávolodott az apostoli közösségtől, nem csak fizikailag hiányzott, hanem lelkileg is távol volt, mert hitetlenkedve azt mondta, „amíg nem látom a szegek helyét, amíg nem tapintom, addig nem hiszek.” A többiek elbeszélése nem győzte meg őt. Nyolc nap elteltével, ugyanúgy együtt voltak mind az apostolok. Most már Tamás is velük volt. Nem zárkózott el a közösségtől, és habár hitetlenkedett, bizalmatlan volt, de vállalta, hogy a többiek élménye hasson rá és így neki is része lehetett a találkozás kegyelméből. Már azt sem volt szükséges, hogy megérintse Jézust. Elég volt látnia, és hallania őt, hogy térdere borulva megvallja hitét és ragaszkodását.

Az, hogy kitartott az apostoli közösségben, hogy hű volt az eredeti lelkülethez, nagyban hozzájárult ehhez az élményhez. Most már megerősödött hittel képes volt teljesítenie apostoli küldetését, visszatalált az apostoli közösséghez, visszatalált az élő Krisztushoz.

Az első Húsvét óta az apostoli egyház legfőbb gondja, hogy élő maradjon a kegyelem. Valójában minden szentmisén húsvétot rendez, a feltámadott Urat ünnepli.

Közösségbe hív meg bennünket, hogy Urunk halálát és feltámadását ünnepeljük. Jézus velünk akar maradni, meg akar erősíteni, azt akarja, hogy kereszténységünk örömet jelentsen.

Ha kétely támad is szívünkben, szent Tamás apostol megtanít arra, hogy kitartunk az Egyház közösségében, és ezzel Jézus közelében maradjunk. Ő majd megadja nekünk a bizonyosságot.

Nem maradhatunk távol a templomi közösségtől, mert ezzel önmagunkat szegényítjük, nekünk van belőle veszíteni valónk. S ha valami miatt távol lettünk volna, akár fizikailag, akár lelkileg, térjünk vissza, mint szent Tamás.

Így a krisztusi kegyelemben és a közösség megtartó erejében bízva reményünk van arra, hogy támaszt találjunk hitünkben a küzdelmeinkhez, vagy éppen nehézségeinkben.

Szent Tamás Apostol, könyörögj érettünk!

Mese (nem csak gyerekeknek...)

Ne taníts - buta akarok maradni

Egy őszi délután nagyon jókedvűen indultam Gyopár bátyámmal a játszórétre. Gyopár viszont már odakünn az utcán ezt mondta: -Aggódok a számtanpéldák miatt. Számítok rá, hogy legalább kettőt rosszul oldottam meg. -Gyopár mindig megharagudott, ha figyelmeztettem valamelyik hibájára. Viszolyogtam hát tőle, hogy szóljak, de kötelességemnek éreztem a figyelmeztetést: -Ne így mondd: „tartok tőle!” „félek tőle!”

Rámförmedt: -Ne taníts engem! Idősebb vagyok, mint te! Ugribugrit taníthatod,

de engem nem!

Elszomorodtam. De el is határoztam hirtelen, hogy nem engedem elromlani a jókedvem. És válaszoltam: -Hiszen ez nagyszerű! Ha tudod, hogy ostoba vagy, akkor tulajdonképpen nem is vagy ostoba. Mogorván rámbámult: -Mit beszélsz te? Nem azt mondtam, hogy ostoba vagyok, hanem azt, hogy ne taníts engem!

Rámosolyogtam: -Akkor hát semmi okod az aggodalomra, mert akik valóban ostobák, sose mondják magukról, hogy ostobák. -Most megállt és bömbölt: -Ne szemtelenkedj! Én sem mondtam, hogy ostoba vagyok! Azt mondtam, ne taníts engem! -Hát örülhetsz, hogy ostobának tartod magad. Ez a bölcsesség kezdete.

Most már elbizonytalanodott a hangja: -De hát mit galagolyasz te összevissza? Én semmi egyebet nem mondtam, csak hogy ne taníts engem! -Bólintottam: Helyes! Mondd is ki minél többször! Valahányszor kimondod, hogy ostoba vagy, egy-egy lépés az értelem útján. Döbbsen vizsgálta az arcom: -Ismételd, amit mondok: ne taníts engem! Azt mondtad: „ostoba vagyok” Megfogta a karom: -Gyerünk be Földigszakáll bácsihoz! -Dehogy megyek, a rétre akarok menni játszani!

Elszaladt, hogy megkeresse Földigszakáll bácsit, én meg jókedvűen indultam a játszórét felé. Csiripiszliék házából kihallatszott az utcára, amint korholja édesanyja Csiripiszlit. Az utcáról a kis Morcos Gombóc bámészkodott befelé. Gyere onnan, Morcos Gombóc!-szóltam rá. Derék kistörpe nem növeli más szégyenkezését bámészkodással!

Morcos Gombóc hirtelen megállt. -Ne taníts te engem! Én még kicsi vagyok. A barátaidat tanítsd! Vidáman, bólogatva feleltem: Igazad van Morcos Gombóc, rádfér a tanítás! -Dühösen kiáltotta: -De én nem azt mondtam, hogy rádfér, hanem azt, hogy ne taníts!

Értem, értem, rádfér! Ijedten vizsgálta az arcom, aztán gyöngéden megfogta a karom: Mohácska! Gyere el velem most Földigszakáll bácsihoz! -Dehogy megyek! Én most játszani szeretnék. Morcos Gombóc szaladni kezdett Földigszakáll bácsi otthona felé.

Amikor Törpeháza utolsó házai közt jártam, megpillantottam Kutykurutty cimborámat. Kezében füleskosár volt, benne félig alma. Csak ennyi termett az öreg Lányka néni almafáján?- kérdeztem. Dehogy, a felét az előbb már elhoztam. -Miért nem egyszerre hoztad el? Hiszen elbírtad volna! -Szélesen vigyorgott: -Hát persze, hogy el! De ha kétszer járok, többet ad jutalmul. Ez félrevezetés! Csúnya becsapás- kiáltottam. Kutykurutty vigyora eltűnt. Szava olyan volt, mint a jég: -Ne taníts engem! A csöppsegeket tanítsd! Mi egyidősek vagyunk.

Hirtelen megráztam magam és feleltem: Ne mondd azt, hogy neked Törpeháza se inged, se gallérod, hogy füttyülsz mindenkire! Kutykurutty rámbámult. -De hát ,ki mondta ezt? Én azt mondtam, ne taníts! Tagadólag intettem: -Tiltakozom! Nem igaz, hogy neked Törpeháza se inged, se gallérod, hogy füttyülsz mindenkire! Megdöbbenve nézte az arcom, majd így szólt. Beviszem az almát Lányka néninek, várj itt meg! Pár perc múlva visszaért. Gyere Földigszakáll bácsihoz! -De én a rétre szeretnék menni játszani! -Most Földigszakáll bácsihoz megyünk!

Mikor odaértünk, már ott állt előtte Gyopár, meg Morcos Gombóc. Gyopár állította: Azt mondtam: ne taníts, ő meg úgy értette. ostoba vagyok. Morcos Gombóc is megszólalt: -Én is azt mondtam: ne taníts, ő meg úgy értette, rádfér a tanítás. Erre Kutykurutty is kijelentette: azt mondtam én is, ne taníts, de úgy érti, mintha azt mondanám: Törpeháza se ingem, se gallérom, hogy füttyülsz mindenkire.

És ekkor lecsapott a bomba. Földigszakáll bácsi lassan felvonta a vállát: -Nem ér-

tem, mit panaszkodtok. Gyopár azt mondta Mohának: „ostoba vagyok”. Morcos Gombóc azt mondogatta: „rádfér a tanítás”. Kutykurutty meg ezt: se ingem se gallérom Törpeháza, füttyülsz mindenkire „

Gyopár, Kutykurutty és Morcos Gombóc megdöbbenve összenézett.

Ekkor azonban dörrent a kertajtó és a kis Csiripiszli totyogott fel a verandára”. Földigszakáll bácsi ezzel fogadta: Hallottam, hogy ma megint sarokban álltál. Mi rossz fát tettél a tűzre?

-Nem volt jó a tanács, amit adni tetszett. -Mit tanácsoltam rosszul? Csiripiszli szégyenlősen félrefordította fejét: -Nem akarom Földigszakáll bácsit tanítani.

Földigszakáll bácsi méltatlankodva felkiáltott: -Nem akarsz tanítani? De hát mivel szolgáltam rá, hogy ilyen rossz légy hozzám? Tanításból mindig okulhat az ember. Még a tévesből is! Jobban megismeri azt, aki tanít, és jobban megismeri önmagát. Ha nem akarnék tanulni, annyit jelentene, ostoba vagyok, sőt azt jelentené, hogy rádfér a tanulás. Csak az mondja, hogy ne taníts engem, akire nagyon is ráfér. Ha nem akarnék tanulni, azt jelentené, se ingem, se gallérom Törpeháza, füttyülsz mindnyájatokra! Kérlek hát Csiripiszli, Taníts!

Gyopár, Kutykurutty és Morcos Gombóc egymásra sem mert nézni. Lehajtották a fejüket. Lassan oldalogtak ki a kertkapun. Miután kiértünk, kurjantottam: De most már igazán gyerünk a rétre!

Örültek neki, hogy nem büszkélkedem a győzelmemmel. Jöttek szívesen mindhárman, és nagyon jól játszottunk alkonyatig.

Leszkai András: Moha bácsi meséi sorozatból

Vers

Kármel hegyén (részlet)

Uram! Pünkösdkor zúgó szélnek szárnyán

Égi tűz szállt le az emberekre,

Mely lángra gyújtott sok alvó szívet...

Uram, ez ünnep ma nem lehetne?

Nem lehetne, hogy szent apostolok

Tüzes nyelvekkel szólnák az igét,

És mint Jézusnak bizonyágai

Új életet vinnének szertesét?

Nem lehetne, hogy bűnét bevalló

Sokaság gyúlne a kereszt köré?

Isten sátora leszállna dicsőn

A mellettverő bűnösök közé...?

Nem lehetne, hogy víz mozdulna meg

Fehérruhások serege fölött,

Timóteusok, Tituszok, Pálok

Lennének a megváltottak között?

Uram! Pünkösdkor zúgó szélnek szárnyán

Égi tűz szállt le az emberekre,

Mely lángra gyújtott sok alvó szívet:

Uram! Ez ünnep ma is lehetne!

Békefi Pál

A szappan és az Ige.

Idegen ötletből írta: Képregényapostol

Rajzolta: K@rsolya

Egy világi gondolkozású szappan-gyáros együtt sétált egy pappal.

Nem sokat ér az evangélium, amit önök hirdetnek; annyi gonoszság és oly sok rossz ember van. mégis...

Az atya nem szólt semmit.

Amint tovább mentek, egy csomó utcagyereket pillantottak meg. Sárral játszottak, s nagyon piszkosak voltak. Így szólt a pap:

Úgy látom, hogy nem sokat ér a sok szappan; annyi szenny és oly sok piszkos gyerek van.

Hirtelen a szappan-gyáros kalapját megdobták sárral.

Igen, mert a szappan csak akkor ér valamit, ha használják.

Pontosan így van ez az evangéliummal is.

Te használod?

1Kor 15,1-2

Vége

A bűn súlya.

Idegen ötletből írta: Képregényapostol

Rajzolta: K@rsolya

Egy hatalmas király magához hívatta, az öreg szerzetest:

Te azt mondd, hogy aki száz éven keresztül mindenféle rosszat elkövet, de a halála előtt bocsánatot kér Istentől, újjászülethet az égben

Viszont, ha valaki csak egy bűnt követ el, de azt nem bánja meg, akkor a pokolban végzi. Igazságos ez? Száz bűn könnyebb, mint egy?

Az öreg pap így válaszolt a királynak:

Ha egy követ a víz felszínére helyezek a tavon, mi történik vele?

Lesüllyed.

És ha fogok száz követ, egy csónakba teszem, És a vízre lököm?

Lebegni fognak.

Akkor száz kő és egy csónak könnyebb, mint egy kő?

A király nem tudta mit válaszoljon.

Így van, az emberekkel is. Bármennyi bűn terheli is vállukat, ha Istenre támaszkodnak, nem kerülnek a pokolba. Az, aki csak egyszer vétkezik ugyan, de nem kéri Isten irgalmát, el fog veszni.

Jn 5,28-29

Vége

NYÁRI TÁBORAINK

NYÍREGYHÁZA

Időpont: 2012.06.30 – 07.07.
Program: Városnézés, állatkert, strand, skanzen, játékok, a tanyasi világ megismerése, szabadtéri főzőcske, kézműves foglalkozás.
Részvételi díj: Előzetes költségvetés alapján: 14.000 Ft/fő.
Szállás: tanyasi kemping.
További információk Szolnoki Vicától – tel. 30/434-60-78, vagy 1/340-84-08.

MISKOLCTAPOLCA

Időpont: 2012.08.06 – 08.13.
Program: Kirándulás, barlangfürdő, kalandpark, vetélkedők, bobozás.
Költségek: 15.000 Ft/fő.
Szállás: Az Egyházmegyei Karitászmiskolctapolcai Szent József otthonában.
További információk Csuhán Erzszi mamától – tel. 1/320-71-18.

Hittanórák és közösségi foglalkozások rendje 2011/12

<i>Csoport</i>	<i>Időpont</i>	<i>Helyszín</i>	<i>Hitoktató/ Felelős</i>
Óvodások (és 1. osztály)	Hétfő 18 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Hír Katalin
Elsőáldozásra készülők	Hétfő 17 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
4-6. osztály (elsőáldozott gyermekek)	Kedd 17 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
7-9. osztály	Hétfő 17 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Tibor atya
Bérmálkozók hittanórája	Kedd 18 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Tibor atya
Ifjúsági hittan (egyetemisták)	Hétfő 19 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Tibor atya
Istenkereső fiatalok szentségfelkészítője	Péntek 19 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
Felnőtt katekézis	Kedd 19 ³⁰ (kéthetente)	Tanácterem (I. em.)	Tibor atya
Bibliaóra (felnőtteknek)	Kedd 18 ³⁰	Klubszoba (fsz.)	Róbert atya
Ministránsgyűlés	A hónap 2. szombatja 9 ⁰⁰ -10 ³⁰	Tanácterem (I. em.)	Tibor atya
Cserkészgyűlés	Péntek 17 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Márkus Richárd
Ifjúsági gitáros énekkari próba	Vasárnap 10 ¹⁵	Tanácterem (I. em.)	Vida Zoltán
Felnőtt kóruspróba	Péntek 18 ³⁰ -20 ³⁰	Tanácterem (I. em.)	Mohay Miklós
Imacsoport	Hónap 2. és 4. szerdája 19 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Lányi Enikő
Karitás gyűlés	Hónap 1. szerdája 18 ³⁰	Iroda	Csuhán Erzsébet
Nyugdíjas klub	Hónap 2. csütörtökén 14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Boós Klára
Fiatal házások	Kéthetente kedden 18 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Bánlaci Zoltán
Gitáros szentségimádás	Hónap 3. vasárnapja 17 ⁰⁰	Templom	Lányi Enikő

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javasataikat!

Kiadja: Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.:3-400-666

Nyomdai munkák: monobit nyomdaipari Kft. web: www.monobit.hu

Kapcsolat: 20/775-2797 (Tibor atya), 30/231-4355 (dr. Szolnoki János), 20/427-2949 (Czinege Attila)
web, e-mail: beketer.ghost.hu, bekehr@gmail.com

Információs lista: szentlaszlo@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)

A lista honlapja: <http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo>